



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 4827/2019**  
**04.12.2019. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Небојша Милосављевић, адвокат из ..., против тужених ББ из села ..., општина ..., и ВВ из ..., чији је пуномоћник Радољуб Дошовић, адвокат из ..., ради предаје непокретности, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3793/19 од 08.08.2019. године, на седници одржаној 04.12.2019. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3793/19 од 08.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3793/19 од 08.08.2019. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 170/18 од 18.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев, којим је тражено да се утврди право тужиоца на непокретности у КО ... (право закупа, коришћења) и то на кат.парц. ... у квоти од  $\frac{1}{2}$  све у КО ..., а на основу Уговора о закупу од 09.04.2013.године пред Основним судом у Прокупљу, Судска јединица у Блацу Ов И ../2013, на период од десет година, без икаквих претензија других посредника, те да се тужени ББ из села ..., као закуподавац непокретности и ВВ из ..., као власник непокретности, обавезу да ово право признају и трпе правне последице пресуде депоседирањем истих предајом непокретности и плодова са исте. Ставом другим изреке, наложено је тужиоцу ВВ да надокнади трошкове поступка у износу од 36.950,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3793/19 од 08.08.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиоца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради предаје непокретности, поднета је 21.01.2013. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев не односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић